

# Halászati Lapok

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XXII. évfolyam  
2021. november

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György  
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

## Új támogatási ciklus előtt

*A halászati ágazat fejlesztésének lehetőségeiről, a MAHOP+ európai uniós forrásainak felhasználásával kapcsolatos elképzelésekről beszélgettünk Németh Istvánnal, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) elnökével.*

**• Elnök úr! Kezdjük a beszélgetést azzal, hogy milyen helyzetben volt a magyar akvakultúra ágazat 2020-ban?**

– Az Agrárközgazdasági Intézet (AKI) felmérése alapján 2020-ban a magyar tógazdaságok termelése 21 353 tonna hal volt, ami csaknem 4 százalékkal több az előző évi mennyiségnél. Az előző éveknek megfelelően továbbra is az Észak-Alföldön, a Dél-Dunántúlon és a Dél-Alföldön koncentráltan a halhústermelés, ebben a három régióban állították elő a halhús 84,3 százalékát. Gazdasági szempontból továbbra is a pontya a legfontosabb halfajunk, az elmúlt évben 82,7 százalékkal részesedett az étkezési célú tógazdasági halhústermelésből.

A magyar haltermelés bázisát a halastavak alkotják, 26 585 hektár halastó üzemelt tavaly. Intenzív termelésben 5277 tonna halat állítottak elő 2020-ban, ami az előző évhez képest 11 százalékos bővülést jelent. Az intenzív üzemek által étkezési célra termelt hal mennyisége 4051 tonnát tett ki. A halak és más halászati termékek exportjának értéke 6,1 milliárd forint, míg az import értéke 38 milliárd forint volt. A külkereskedelmi forgalom 32 milliárd forintos passzívuma 1,4 milliárd forinttal haladta meg a 2019-est, amikor 31,1 milliárd forint volt a deficit.

**• Mik a hazai akvakultúra-ágazat fő problémái?**

– Hosszasan sorolhatnám őket, de inkább csak címszavakban osztom meg a legfontosabbakat. Az ágazat jövedelemtermelő képessége alig éri el a 4 százalékot. Ez csak szűk keretek között teszi lehetővé a pályázatokhoz szükséges önrész kigazdálkodását. Egyre gyakrabban érzékeljük a klímaváltozást, az időjárás anomáliáit, amikhez a



FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

*Németh István: a tógazdaságok még mindig hátrányos helyzetben vannak a támogatáspolitikában a mezőgazdaság más ágazataihoz képest*

jelenlegi termeléstecnológia nem alkalmas, illetve csak nehezen tud alkalmazkodni. A takarmány és a gázolaj árának, valamint a munkabérek gyors növekedését nehezen tudják érvényesíteni a termelők a hal árában. A tógazdaságok még mindig hátrányban vannak a támogatáspolitikában a mezőgazdaság más ágazataihoz képest. Még mindig kicsi a feldolgozott hal aránya. Kiszámíthatatlanok az exportpiacok. Egyre nagyobb nyomás nehezedik ránk a biodiverzitás fenntartása érdekében, miközben egyre erősödik a tógazdaságokat sújtó márdárvíz. Meg kell említenem azt is, hogy a 2014–2021-es MAHOP-forrásokat csak nehezképpen tudjuk felhasználni.

**• Mik a magyar akvakultúra-ágazat erősségei?**

– Mindenekelőtt az, hogy a növekvő belpiaci igényeket maximálisan ki tudjuk szolgálni kiváló minőségű haltermékekkel. Ez azt mutatja, hogy a termelési potenciál növelhető. Helyállunk az igen erős hazai horgászipiacon, a haltelepítéshez ugyancsak kiváló minőségű halat tudunk biztosítani. Nagy eredménynek tartjuk, hogy az élő és az elsődlegesen feldolgozott hal áfája 5 százalékra csökkent, és hogy sikerült elérnünk a vízdíjak mérséklését. Napi párbeszéd és jó együttműködés jött létre a döntéshozókkal, és nem utolsósorban olyan szakmai szervezetekkel, mint a MOHOSZ és a Nemzeti Agrár-gazdasági Kamara. Az erősségeink közé sorolom azt is, hogy a magyar halfogyasztás - ha csak lassan is, de - kis mértékben nőtt az utóbbi években, elérve az évi 6,7 kg/főt.

**• Vannak-e, és ha igen, melyek az ágazat fejlesztésének lehetséges irányai?**

– Amikor a problémákról beszéltem, akkor nem a klímaváltozás okozta nehézségeket említettem elsőként, pedig az egyik legfontosabb feladatunk az időjárás változáshoz való alkalmazkodás. Ennek érdekében új, víztakarékos technológiákat kell alkalmaznunk, és új halfajokat kell bevonnunk a tógazdasági haltermelésbe, annál is inkább, mert erre a több mint 720 ezres horgásztársadalomnak is igénye van. Fontosnak tartom az állategészségügyi diagnosztika és a halbetegségek kezelésének a fejlesztését. Még mindig kevés halat dolgozunk fel, pedig az ágazatnak a feldolgozás növelése, új piaci termékek kifejlesztése volna az érdeke. Emellett erősíteni kell az ágazat marketingtevékenységét is.

**• Említette, hogy nehezképpen halad a MAHOP-források felhasználása. Hol tartunk ebben?**

– Szeptember végi adatokkal tudok szolgálni. Az Agrárminisztérium adatai szerint, a visszavont és az elutasított támogatási kérelmek nélkül 231 támogatási kérelmet



► nyújtottak be, összesen 20,7 milliárd forint (59,150 millió euró) értékben. Ezek közül öt kiemelt pályázat volt, összesen 2,05 milliárd forint, azaz 5,873 millió euró értékben. A 226 darab standard pályázat összértéke tehát 18,65 milliárd forint (53,277 millió euró). Ez a 231 pályázat a MAHOP teljes keretének 118,32 százalékát jelenti. Ezek közül 222-re kötötték meg a támogatási szerződést és adták ki a támogatói okiratot, összesen 17,9 milliárd forint (51,080 euró) értékben, ami a teljes MAHOP-keret 102,17 százaléka. A kifizetésekkel viszont rosszabbul állunk, mert egyelőre 11,3 milliárd forintot (32,230 millió eurót) kaptak kézhez a kedvezményezettek, ami a teljes MAHOP-keret 64,47 százaléka.

• **Miután a MA-HAL a 2023-2027 uniós támogatási ciklusra területalapú kompenzációs támogatást kért, kérdezzem, hogy van-e példa hasonlóra másik pontytermelő EU-tagállamban?**

– Jogos a kérdés. Tételesen fel tudom sorolni, hogy Csehországban 2022-től 969 EUR/ha/év, Ausztriában jelenleg 300 EUR/ha/év a területalapú támogatás, ami jövőre nőni fog. Lengyelországban 250 EUR/ha/év támogatást terveznek bevezetni, és ugyancsak tervezik Szlovákiában és Németországban a támogatás bevezetését, mert – ahogy említettem – jelentősen nőtt a védett madarak és más védett haledő állatfajok nyomása a tógazdaságokon.

• **Szóljunk a MAHOP+ -ra vonatkozó tervekéről is!**

– Az új ciklusban elérhető MAHOP-források felhasználásának konszenzusos tervét – az ágazat történetében egyedülálló módon – 2020. január 30-án adtuk át az Agrárminisztériumnak. A 16 milliárd forintos

összeg felhasználását az ágazat kulcsszereplői tervezték meg: a MA-HAL mint szakmai közti szervezet, valamint a hazai természetes vizeket telepítő, de közfeladatai ellátása révén az extenzív haltermelésben közvetlenül is érdekelt MOHOSZ, és a MATE szakembereinek bevonásával.

Ezt követően jelent meg a 1003/2021. (I. 11.) kormányhatározat, amiről elmondható, hogy történelmi jelentőségű, mert eszerint 4265 milliárd forint nemzeti forrást szán a kormány a vidék fejlesztésére a következő uniós támogatási ciklusban. Nemzeti forrásból az agrárium minden ágazatát támogatja a kormány, azzal a céllal, hogy az ország önálló legyen minőségi élelmiszerből.

Csakhogy a kormányhatározat szerint a magyar haltermelés és halgazdálkodás szereplői kimaradnak ebből a rendkívüli lehetőségből. Az ágazat operatív programja, a MAHOP+ ugyanis – az EU forrásallokációs logikája miatt – továbbra sem az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap keretében működik.

• **Melyek a MAHOP+ legfontosabb céljai?**

– Felsorolászerűen mondom: a természetes vizek halállományának növelése, a vízfolyások ökológiai állapotának és vízminőségének a javítása, a biodiverzitás fenntartása, tudományos alapokon nyugvó, innovatív halgazdálkodási gyakorlatok kialakítása, az adatgyűjtési és ellenőrzési rendszer továbbfejlesztése, az ágazati szaktanácsadás és az iskolarendszeren kívüli képzés támogatása, termelői szervezetek létrehozásának a támogatása, ezáltal segítve a tagok piacra jutását és erősítve piaci pozícióikat.

A biodiverzitás megőrzése és növelése mellett az akvakultúra fenntarthatóságának biztosítása is célunk alternatív energiaforrások bevonásával, illetve a környezetterhelés csökkentésével. Azután ott az új fajok termelésbe vonása, az innovatív technológiákat alkalmazó haltermelés fejlesztése, a fogyasztók ellátása minőségi haltermékekkel a halfeldolgozás támogatásával, a munkakörülmények és az állatjólét javítása az akvakultúrában és a halfeldolgozásban, a kutatás és a termelés közötti tudástranszfer támogatása, a halastavak természeti érték-fenntartó szerepének a támogatása.

• **Milyen forrásbővítési javaslatok vannak a 2021-2027-es uniós költségvetési ciklusra?**

– Az ágazat versenyképességének fenntartása és az érintett víztestek ökoszisztéma-szolgáltatásainak biztosítása érdekében legalább 80 ezer Ft/ha/év támogatásra volna szükség. Tapasztalataink alapján a támogatandó terület 20 ezer hektár volna, vagyis évente maximum 1,6 milliárd forintot kellene támogatásra fordítani. A 2021-2027-es pénzügyi ciklusban ez összesen 8-11 milliárd forintot tenne ki – ami meg egyezik a korábbi közös javaslatunkkal.

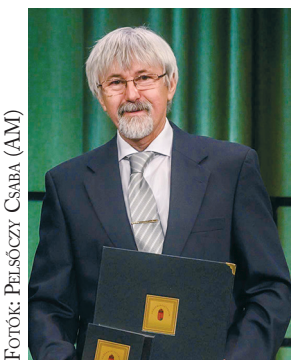
Az ágazat véleményét összegezve azt javasoltuk a kormánynak – és erre égető szükségünk van –, hogy az ágazat forrásait még ebben a ciklusban, mielőbb növeljék mintegy 8-11 milliárd forint nemzeti kiegészítéssel, és ezt kormányhatározatban is rögzítsék. A MA-HAL azt javasolta, hogy a beruházások támogatásának az intenzitását növeljék 60 százalékra. A MAHOP+ forrásainak a felosztásáról egyelőre nem született döntés.

**HAJTUN GYÖRGY**

**A MA-HAL kitüntetettjei**

*Nagy István agrárminiszter október 23., az 1956-os forradalom és szabadságharc emléknapja alkalmából szakmai elismeréseket adott át a halászati ágazat képviselőinek.*

Az 1956-os forradalom és szabadságharc október 23-ai emléknapja alkalmából az agrárminiszter a **Pro Aquacultura Hungariae Díjat** adományozta **Hoitsy Györgynek**, a Hoitsy és Rieger Kft. ügyvezetőjének a lillafüredi pisztráng ismertté és elismertté tétele érdekében végzett, több évtizedes innovatív munkájáért, továbbá **dr. Szűcs Istvánnak**, a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Kar intézetigazgatójának a magyar akvakultúra-ágazat fejlesztése érdekében végzett kiemelkedő oktatási, szakpolitikai és szakmai érdekképviseleti munkájáért, szakírói tevékenységéért.



**Hoitsy György**



**dr. Szűcs István**



**Sztanó János**

Nagy István agrárminiszter az **Életfa Emlékplakett bronz fokozatát** adományozta **Sztanó Jánosnak**, a Szegedfish Kft. ügyvezető igazgatójának a Szegedi Halgazdaság több évtizedes sikeres vezetéseért, a minőségi tógazdasági pontytermelés fejlesztéséért.

Gratulálunk a kitüntetetteknek, és további jó munkát kívánunk!

# Lesz elegendő magyar hal karácsonyra

*A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL), a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (NAK) közös sajtótájékoztatót tartott 2021. október 21-én Akasztón, az őszi lehalászás megkezdése alkalmából. Ezen kívül a horgásztelepítések alakulásáról és a halászati ágazat kilátásairól is tájékoztatást adtak.*

**Szabó József**, az ÖKO 2000 Kft. ügyvezetője, az akasztói tógazdaság tulajdonosa köszöntötte a megjelenteket mint házigazda, majd röviden bemutatta a tógazdaságot. Mint elmondta, az első kapavágást 1989 novemberében tették, azelőtt nem volt más Akasztón, mint birkalegelő. Az utolsó szögig mindent ők építettek fel: a halgazdaságot, a halas csárdát, a rendezvénytermet, az intenzív halnevelő telepet és a horgászparkot. A tógazdaságot multifunkcióssá fejlesztették, vagyis komplett, az anyahalak tartásától a turizmusig kiszolgálják a hallal kapcsolatos igényeket.

A vállalkozás 300 hektáron gazdálkodik, fő terméke az akasztói szikiponty. Egy konzorcium tagjaként pályáztak az akasztói szikiponty uniós eredetvédelmére, és tavaly meg is szerezték azt. A Magyar Gasztronómiai Egyesület 2016-ban Aranyszalaggal ismerte el a cég munkáját, mivel folyamatosan kiváló minőségű ponty alapanyagot állítanak elő. A tógazdaság évi 300 tonna sziki pontyot termel. Értékesítési problémái nincsenek – sőt, akkora a kereslet a haluk iránt, hogy nem tudnak minden igényt kiszolgálni.

**Németh István**, a MA-HAL elnöke sokak számára meglepő kijelentéssel kezdte a tájékoztatót: a magyar halászat a mezőgazdaság szerves része Magyarországon. Ezt azért fontos leszögezni, mert az Európai Unióban külön operatív program működik, s a halászati ágazat az Európai Tengerügyi Halászat, és Akvakultúra pénzügyi alapon keresztül kapja meg az uniós támogatást. A magyar halászati ágazat is ide tartozik, de Brüsszelben még nem tudják pontosan, hogy a tógazdálkodás valójában mit is jelent, mivel a tengeri halászat körül forog a világ. Azok a legnagyobb tengerrel rendelkező országok viszik el a pénzügyi alap nagy részét, akik befizetik azt, mint Portugália, Franciaország, Spanyolország.

Megkezdődtek az idei évi őszi lehalászások, amivel párhuzamosan a természetes vizekbe, a horgásztavakba is elindult a hal kihelyezés, jelentette ki az elnök. **Gyórfly Balázs**, a NAK, illetve **Szűcs Lajos** a MOHOSZ elnöke a magyar haltermelők stratégiai partnerei igazolhatják, hogy éveken keresztül elásták a horgász-halász csatábár-

dot, közös koncepcióval, közös akarattal haladnak abban az irányba, hogy Magyarországon egyre több halat termeljenek, és a 720 ezer horgász igényét minél változatosabb összetételű halállománnyal elégítsék ki. Ez azt jelenti, hogy nem csak pontyot telepítenek a tavakba, hanem egyre több ragadozó halat, harcsát, süllőt, csukát, keszegféléket, és olyan különleges halakat,

velik, mivel az afrikai harcsa feldolgozva kerül forgalomba.

Magyarországon mintegy 140 ezer hektár horgászati célú vizet telepítenek be hazai halakkal, ez teszi ki az éves haltermelés mintegy 33 százalékát. Vagyis alapvetően érdekük a horgászok elégedettsége, tette hozzá **Németh István**.

A MOHOSZ és a MA-HAL stratégiai együttműködése keretében irányarokat is megállapítanak, annak érdekében, hogy a termelők és a horgászok számára egyaránt kiszámítható legyen a hal őszi ára. Idén összel az élő ponty ára 850 forint/kilogramm, ami a szállítás költségeit is tartalmazza, a távolság függvényében. Az ár arányától természetesen el lehet térni



**Szűcs Lajos, Németh István, Gyórfly Balázs és Szabó József**

mint a compó. Az elnök azért is hangsúlyozta mindezt, mert az ágazat hosszú távú fennmaradásában alapvetően fontos az óriási létszámú horgásztábor hazai termelésű hallal való ellátása.

Tavaly 4 százalékkal több halat termelt az ágazat, mint 2019-ben, ez összesen 22 ezer tonna hal lehalászását jelentette. Az idei évről hasonló növekedés nem lesz elmondható, mert tavaly kedvezőbb volt az időjárás. Idén komoly vízhiánnyal kellett megküzdeni – elsősorban a völgyzárógátas dunántúli tógazdaságoknak –, és az alacsony vízszint miatt kialakult oxigénhiányban nagyobb arányban pusztultak az erre érzékeny ragadozó halfajok.

Továbbra is a ponty határozta meg a haltermelésünket, az összes termelt hal 83 százalékát ez a halfaj teszi ki. A hazai piacon 12 ezer tonnát értékesítenek pontyból. Az intenzív gazdaságok által termelt afrikai harcsa áll a második helyen, csaknem 6 ezer tonnás mennyiséggel. Az afrikai harcsa termelése igazi sikertörténetnek bizonyult, az Európai Unióban Magyarország áll az első helyen afrikaiharcsa-termelésben. A fogyasztók is egyre jobban megked-

A halár drágulásának az önköltség drasztikus növekedése az oka, amit elsősorban a takarmány árának 50-100 százalékos emelkedése okoz. A gázolaj ára is csaknem 150 forintra nőtt az előző évihez képest, és a munkabér költsége is emelkedett. Mindezt aszály tetézte, ami azt vetíti előre, hogy a termelők nem számíthatnak jó gazdasági évre.

Az ágazatnak nagy szükség volna nemzeti támogatásra, ezért a kormányt arra kérték, hogy a következő uniós támogatási ciklusban a halászat kapjon ökológiai kompenzációs támogatást, elvégre a tógazdaságok ökológiai értékeket őriznek.

A marketingmunkáról szólva **Németh István** azt mondta, hogy arra törekednek, hogy az egy főre jutó évi 6,7 kilogrammos halfogyasztást 10 kilogrammra növeljék. A magyar halat a **Lévai Ferenc** MA-HAL-szövegíró által kezdeményezett Halpéntek akció keretében is népszerűsített, mindenkit arra buzdítva, hogy péntekenként fogyasszanak számos kedvező élettani hatással rendelkező halételeket.

(Folytatás a 8. oldalon)

# Horgászat és akvakultúra: közös oktatási és innovációs célok

*A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) koordinációjával az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás keretében tartottak „A jövő kihívásai a horgászat és haltermelés területén” című szakmai konferenciát. Az október 3-ai konferencián több értékes előadás hangzott el, amelyeket olvasóinkkal is érdemesnek tartunk megosztani. Urbányi Béla, a MATE Akvakultúra és Környezetbiztonsági Intézet vezetője a horgászat és az akvakultúra közös innovációs céljairól tartott előadást.*

Az, hogy egy ilyen rendezvényen erről a témakorról beszélni lehet, jelzi, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) és a Magyar Akvakultúra Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) között kiváló együttműködés alakult ki az utóbbi években, kezdte előadását Urbányi Béla. A szervezetek stratégiai partnerségi megállapodást kötöttek egymással és az Agrárminisztériummal, ami stabilizálta és biztonságossá tette a kapcsolatukat. Ehhez kapcsolódik az új halgazdálkodási és halvédelmi törvény, valamint annak végrehajtási rendelete, ami az egész Földön egyedülállóan számít: 5 éve, 2016. január 1-jén megszüntették a kereskedelmi halászatot a természetes vizeken, és az állami tulajdonú vizek kezelését a MOHOSZ-ra bízta a kormány, ami nagy kihívás volt a horgászszervezetek számára.

Az intézetvezető külön kitért rá, hogy a szakmán belül harmonikus az együttműködés. Mivel a MA-HAL tagjainak a hazai horgásztársadalom az egyik legnagyobb felvevőpiaca, ezért a haltermelőknél kötelező a jó kiszolgálásukat. A két szervezet összefogásának egyik nagy sikere, hogy az élő hal és az elsődlegesen feldolgozott haltermékek 27 százalékos áfája 5 százalékra csökkent. Sajnos ez nem jelenti azt, hogy a termelőknél jelent volna meg a nagyobb profit, a nagy része a kereskedőnél csapódott le.

A MOHOSZ-on belül létrehozták a speciális jogállású termelői szervezetek szekcióját, hogy megkönnyítse a természetes vizek haltelepítési igényeinek a kielégítését. Óriási siker a horgászok számára az alakulása, hiszen 720 ezerre nőtt a MOHOSZ tagjainak a száma, ami komoly társadalmi erőnek számít. A MOHOSZ intézkedései nyomán a haltelepítési rendszer átláthatóvá vált, és a

MOHOSZ-tagszervezetek infrastruktúrája jelentősen fejlődött, gazdagodott az elmúlt években. Minden horgászszervezetnek halgazdálkodási tervet kell készítenie. A MOHOSZ számára a közeljövő nagy feladata ezek felülvizsgálata lesz.



Urbányi Béla a MATE-AKI intézetvezetője

A potenciális célok első helyén a horgászlétszám növelése áll, mivel még mindig sok lehetőség van a nem regisztrált és az új horgászok bevonására a szervezetbe. Meg kell vizsgálni, hogy miként alakul és miként alakítható a horgászta-  
vak és a természetes vizek horgászeltartó képessége, mivel minden víztestnek más-más a haleltartó képessége. Ez a kettő pedig szorosan összefügg. Ugyanis a horgászszervezeteknek az a célja, hogy

minél több horgász hódolhasson a hobbi-  
bójának, és hogy mindenki elegendő halat tudjon fogni. A horgászat szabadidős tevékenység, hobbi, de mellett sport is, és a sport célzott és tudatos pozicionálása közös feladat. A horgászat egyben környezetvédelmi tevékenység, mivel a vízkezelők úgy gazdálkodnak a rájuk bízott víztesttel, hogy a környezeti egyensúly megmaradjon. Ezért folyamatosan figyelik a környezet változásait és azok hatását.

Azonkívül a horgászat már nem a magányosok hobbi, hanem családi esemény népszerűtlen kiemeltje. Végül, de nem utolsósorban, az egészséges életmód kialakítását is szolgálja. Azt is meg kell említeni, hogy a horgászat gazdasági jelentősége jelentős, hiszen évről évre több ezer milliárd forintos forgalmat bonyolít le.

Urbányi Béla szólt a tévhitek feloldásáról is. Szerinte az egyik megoldás az inkrementális innováció, ami azt jelenti, hogy egy bevezetett termék, érvényesülési funkcióiban kell változásokat elérni. Az inkrementális innováció egzakta szabályozási keretrendszerben zajló innováció, amelyet speciálisan képzett szakemberek végzik, s akik ugyanazt csinálják, mint korábban, csak még jobban! Célja: a meglévő termékek és szolgáltatások értékesítésének és nyereségének növelése, a jelenlegi üzleti modell megtartásával, új üzleti modellek létrehozásával, a jelenlegi üzlet drasztikus átalakítása nélkül. Az inkrementális innováció célterületei a termékfejlesztés, a folyamatfejlesztés, az innovációs tér bővítése. Népszerű stratégiai modell, mivel kicsi a kockázata. Jellemzője: állandó tanulás, és folyamatos problémamegoldás. Magyar példaként a vízpartra telepíthető mozgó halkeltetőt említette az intézetvezető, amit magyar szakemberek alkottak. Ebben találkozhat a szükség, az ötlet és az összefogás.

Valóban halbarát-e a „catch and release” (C&R) módszer?, tette fel a kérdést az előadó. Holland felmérés alapján ezzel a módszerrel megfogott és visszaengedett halak 15 százaléka a visszaengedést követő 7 napon belül elpusztul. Dél-afrikai felmérés alapján a C&R komoly hálégesztési kockázatot jelent a halállományokra. Már azt is boncolgatják, hogy nemhogy C&R-szabályozásra volna



A mozgó keltető kis helyen, akár egy 4x2 méteres utánfutón is elfér

szükség a diverzitás megőrzéséhez, hanem fajspecifikus szabályokat kellene hozni. Tudományosan igazolták, hogy a C&R-horgászat hatására a halak „megtanulják” elkerülni a horgot, ezáltal a horgászat hatékonysága romlik. Hogyan lehet kezelni a helyzetet, illetve kell-e ke-

zelni egyáltalán? Ma még sokan gondolják, hogy a C&R hal- és környezetbarát módszer, de Urbányi Béla szerint újra kellene gondolni a C&R módszert, és el kellene gondolkodni a szabályozásán.

A kommunikáció az egyik legkritikusabb területe a horgászatnak. A horgász-

társadalom hazánkban alapvetően középkorúakból, idősödőkből áll. Ez a korosztály (a középkorú-idősödő) a tradicionális médiából tájékozik (írott sajtó, televíziós csatornák). De ugyanaz a mondat mást jelent a fiatalnak, és mást a tapasztaltaknak, ezért a kommunikáció formáját is újra kell gondolni. A horgásztechnikák fejlődése dinamikus, és a hagyományos felületeken már nem lelhető meg a legújabb fejlesztések, azok az IT-világba (internet, közösségi média és más megosztó csatornák) tevődtek át, amelyeknek fiatalok a felhasználói. Fontos a hiteles tájékoztatás a haltelepítésekről, a nagy fogásokról, a versenyekről.

A gyermekhorgásztatásról különböző nemzetközi felmérések születtek, amelyek alapján olyan kérdéseket fogalmaztak meg, mint: Honnan tanulják meg a gyerekek az alaptechnikákat? Kitől tanulják meg a horgász etikát? Kit és kik oktassanak? Mit oktassanak? Mikor oktassunk? Milyen célzattal oktassunk? Mennyit oktassunk? Fontosak a gyermektáborok megszervezése, az írott sajtón keresztüli tájékoztatás, és az online felületen történő tájékoztatás. Egyébként min-

## Magyar aranyak Maconkán – Bakó Péter mindent vitt!

Bátonyterenye-Maconkán, a festői Maconkai-víztározón és tórendszerén rendezték meg az I. Freestyle Method Feeder-világbajnokságot, ami szeptember 19-én, vasárnap ért véget. Az új világvérseny egy népszerű horgászati módszer – pontosabban annak célzott nagyhalmazást támogató változatának – megmérettetése. A módszer rövid idő alatt berobbant a szabadidős horgászatba, több millió horgász számára nyitva új dimenziókat.

A tizenegy ország 17 csapatát felvonultató mezőnyben a magyar delegáció – túlzás nélkül – szenzációsan szerepelt, bebizonyítva, hogy országunk nem véletlenül az édesvízi világranglista vezetője.

Magyarország „A” válogatottja csapatban arany, a válogatott két tagja pedig egyéniben arany- és ezüstérem megnyerésével zárta a covid-világjárvány miatt korábban elhalasztott horgász-sport-világvérsenyt. Magyarország „B” válogatottja szoros versenyben végül az ötödik helyen végzett.

Egyéni világbajnokunk a Dél-Afrikától Spanyolországig osztatlan elismerést szerző, a 2x5 órás versenyidő alatt fantasztikus horgászattal 292,375 kg halat mérlegelő, mindkét napon szektorgyőztes Bakó Péter, aki a közelmúltban lebonyolított, szintén magyar rendezésű ifjúsági világbajnokság arany- és ezüstérmének is birtokosa. Az ezüstérmes (szintén 2 helyezési számmal) Szabó Bence lett, aki remek horgászattal 204,125 kg halat mérlegelt. A bronzérmes Ivasyshyn Roman lett, Ukrajna képviselőjében (2 helyezési szám, 47,475 kg).

Világbajnok válogatottunk 555,925 kg összes fogással, 165 halat fogva és 27 helyezési számmal zárt, míg a második helyen Ukrajna „A” csapata (38 helyezési szám), a harmadik helyen pedig Szlovákia „B” válogatottja (52 helyezési szám) végzett.



Fotó: MOHOSZ

A válogatott tagjai: Bakó Péter, Szabó Bence, Sipos Gábor, Novák János, Kiss Péter, Polyák Csaba szövetségi kapitány, Döme Gábor másodkapitány, Déder István csapatvezető

A Nemzetközi Édesvízi Horgász-sport Szövetség (FIPSeD) rendkívül sikeresnek minősítette a jó hangulatú és sportszerű rendezvényt. Sok versenyhorgász megdöntötte az egyéni rekordját és a legnagyobb kifogott halának a rekordját.

Bakó Péter „mindent vitt”, mert ő fogta a verseny legnagyobb (különdíjas) halát is, egy 21,125 kg-os tőpontyot, továbbá megdöntötte a legendás maconkai-gáti 1. sz. versenypálya pályacsúcsát is, 5 óra alatt elérte 161,05 kg-os eredményével.

Minden magyar versenyzőnek és sportvezetőnek szívből gratulálunk e történelmi eredményhez!

**A MOHOSZ ELNÖKSÉGE**

- denkit kell oktatni kortól, nemtől függetlenül, és azok oktassanak, akik értenek hozzá. A horgászat elképesztő ütemben fejlődő iparaggá vált, a szakképzett tevékenységek közül a második helyen áll a horgászat fejlődési tendenciája a következő 10 évben. Az oktatásra tehát mindig, minden időben szükség van, mégpedig azzal a céllal, hogy a múlt ismeretére alapozva vázolják fel a jelen és a jövőképet. A MATE nem véletlenül indít horgászvezető szakirányú képzést a Debreceni Egyetemmel közösen.

Az etetőanyagok minőségével egyre többet kell foglalkozni. Svéd felmérés szerint a horgászok 57 százaléka környezetbarát halcsalival horgászik, s azt preferálja. De még sok horgász titokként kezeli az etető-csalogató anyagait. Az Európai Unió takarmányokkal kapcsolatos szabályrendszerébe a halcsali nem illeszthető be, ezért hivatalosan nem is létezik, így nem is ellenőrizhető. Ennek oka, hogy az etetőanyagok nem felelnek meg a takarmányokkal szemben támasztott azon követelménynek, hogy a takarmánynak ki kell elégítenie az állatok táplálóanyag igényét. Ugyanakkor az etetőanyagoknak meg kellene felelnie bizonyos minőségi és címkézési követelményeknek is, mivel már az EU is dolgozik ezen a szabályozáson. Ebben azt fogják előírni, hogy – elsősorban a természetes vizeken való horgásztatásnál – csak és kizárólag ellenőrzött, minőségi előírásoknak is megfelelő etetőanyagokat lehet majd használni. Mi lehet a megoldás? Minőségi keretek közé kell helyezni az etetőanyagok forgalmazását.

Az előadást összefoglalva Urbányi Béla elmondta, hogy jól látható a nemzetközi és a hazai kutatási irányok közötti eltérés, ami nem baj. Itthon inkább a „hogyan legyen több és jobb hal a vízben?“, valós cselekvési kimenetekkel (állományerősítés telepítéssel, mesterséges ívóhelyek fejlesztésével) rendelkező kutatások zajlanak. Az USA-ban és Nyugat-Európában a környezet és az ember kölcsönhatásait, valamint a horgászlétszám növelése érdekében hozott lépések hatékonyságát vizsgálják. Az intézetvezető több javaslatot is megfogalmazott. Érdemes lenne a hazai vizekben is megvizsgálni a horgászat és horgászati módok halfaunára gyakorolt hatásait (C&R horgászat). A horgászati motivációk felmérése alapján kell a stratégiát megfogalmazni. Végül, de nem utolsósorban folytatni kell a megkezdett horgász-célú kutatásokat/fejlesztéseket a vizeink horgászati és ökológiai értékének növelése céljából, köszönte meg a figyelmet Urbányi Béla.

**H. GY.**

## A MOHOSZ a horgász-halás szektor katalizátora

*A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) koordinálásában tartották „A jövő kihívásai a horgászat és haltermelés területén” szakmai konferenciát, október 3-án, az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás keretében. Dérer István, a MOHOSZ elnökhelyettese, az OHSZK főigazgatója „Erkölc, Erő, Egyetértés” című előadásában vázolta a hazai horgászszektor általa elképzelt jövőjét.*

**D**érer István előre kijelentette, hogy senkit és semmilyen szervezetet nem kíván megsérteni, gondolatébresztő szándékkal írta meg előadását. Mint kifejtette, a MOHOSZ hárompólusú érdekvédelmi-érdekképviseleti szervezet. Elsődlegesen a horgászok érdekeit tartja szem előtt, mint a szolgáltatásait igénybe vevőket, valamint a horgászszervezetekét és a horgásztatókét, mint szolgáltatókét (amelyek egyben vevők) – ennek ellenére több tekintetben a haltermelők, vagyis az eladók érdekében is eljár. Ez nehéz feladat, mert gyakran egymással ellentétes érdekeket kell közös nevezőre hoznia.

A szabályozás kényszerítette ki, hogy a MOHOSZ közfeladatok ellátásával megbízott társadalmi szervezetté vált, tehát a szabályokat közvetlenül a gyakorlatban érvényesítheti. Emellett számos más szerepet betölt a szervezet: országos sportági szakszövetség, többcélú gazdálkodó szervezet, haltermelő tógazdaság tulajdonosa, horgászturisztikai szolgáltató és szolgáltató cég tulajdonosa, lapkiadó és szerkesztőség fenntartója. Dérer István bizik benne, hogy a MOHOSZ a horgász-halás szektor katalizátorává is válik, és szerinte minden bizonnyal ez lesz az egyik legfontosabb szerepe a következő években. A horgászszövetség egyedülálló módon ötvözi a szerteágazó feladatokat – ez működése egyik előnye, de egyben veszélye is!

Mi is a „horgász-halás” szektor? A magyarországi halgazdálkodást, haltermelést, az ezzel kapcsolatos keresleti és kínálati igényeket, szakmai és társadalmi, rekreációs szolgáltatásokat nyújtó, igénybe vevő és támogató szervezetek és személyek, azok szellemi és gazdasági teljesítményének összessége, fogalmazott az előadó. A szektor ágazatokra (H5), azokon belül specializációkra (elkülöníthető részekre), és ágazatközi specifikumokra (sajátosságokra) osztható. Számítási metodikától függően, a szektor 40-100 milliárd Ft/év közvetlen gazdasági telje-

sítményt ér el, 130-160 000 hektár vízterületre fókuszál, 1,5-2 ezer társadalmi szervezet és gazdasági társaság érdekelt a szektorban, ahol 4-7000 munkavállalót, alkalmazottat foglalkoztatnak. Szolgáltatás és/vagy termékvásárlóként érintettek száma eléri a 700 000-1,5 millió főt.

Ami a horgász vízterületek hasznosításának helyzetét illeti, a főigazgató hangsúlyozta, hogy szinte minden fajta víztest hasznosítását végzik a horgászszervezetek. Az általuk hasznosított vízterületek száma 1270, míg a vízterület nagysága 134 653 hektárt tesz ki. A MOHOSZ elkészítette a horgász korfát, ami tulajdonképpen jól tükrözi a normál társadalmi koreloszlást. A férfiak átlagéletkora sajnos kevesebb, mint a nőké, ez is jól kivethető a statisztikából. A gyermek utánpótlás viszont a tinédzser korig már szépen gyarapszik, de itt is van egy törés, mivel a normál élet diktálta kihívásoknak, feladatoknak meg kell felelni a felnövő nemzedéknek is. De később, 30-45 éves középkorba lépve már visszatérnek, és ismét hódolnak a hobbijuknak. Ugyanilyen kiugrás található a nyugdíj korhatár betöltésénél is. Ha valaki olyan jó hobbit talál magának ebben a korban, mint a szabadban végzett horgászat, akár tíz évvel is meghosszabbíthatja az életét. A horgászat, mint rekreációs tevékenység egyben a társadalmi egészség katalizátora is.

A horgász-halás szektort öt ágazatra oszthatjuk, fogalmazott a főigazgató. Az egyik a horgászati célú halgazdálkodás, amihez kapcsolható a halórzés, az élőhely és környezetfejlesztési, fenntartási tevékenység is. A második ágazat a horgász-cikk és az etetőanyag gyártása, kereskedelme. A harmadik szektor a horgászati (telepítési) célú haltermelés, ami az extenzív tógazdaságokat érinti. A negyedik a halas oktatás-képzés, kutatás-fejlesztés, innováció területe. Külön fejezet a horgász turizmus, ami az aktív- és az ökoturizmus sajátos elegye. És vannak olyan peremterületek, amelyeket nehéz az öt

szektorba besorolni, mint a halégszég-ügy, a horgászsport, a halgazdálkodási szakigazgatás, a halgazdálkodási közfeladatok ellátása, a horgásztatás a magán-tavaknál, és más egyéb szolgáltatások.

Ezek után Dérer István rátért az előadás címében szereplő három E tartalmának kifejtésére. Az Erkölc címszó alatt azt kell érteni, hogy a halászat, a halgazdálkodás a magyar agrárium elidegeníthetetlen része, a nemzeti örökség hordozója. A halászati ágazat alacsony jövedelmezősége, magas élőköltsége és fokozott természeti kockázati, magas párhuzamos igénybevételi (vízhasználati) kitettsége okán az ágazat különösen sérülékeny, ezért az átlagnál nagyobb nemzeti támogatásra szorul. A múlt, a hagyományok tisztelete, és a jelen tapasztalataira alapozott jogos igény a jövő biztonságának megteremtésére folyamatos politikai, szakmai és közösségi együttműködést, érdekképviseletet és érdekérvényesítést igényel. Nyílt lapokkal kell játszani, „kifelé és befelé” egyaránt, ezért másnak, egymásnak egyaránt nem hazudhatunk, fogalmazott az előadó.

Kötelességünk az együttműködés, mégpedig átlátható módon, de a szétaprosított, sok helyen elavult termelési szerkezet, és szolgáltatási potenciál okán a kiegyenlítési mechanizmusok (nem „csak” támogatások), biztosíthatják a jövedelmezőséget, valamint a hosszú távú tervezhetőséget is. Csak támogatásból, a problémák nem oldódnak meg. Egyszeri előnyökért nem áldozható fel egy hosszú távú kapcsolat, ugyanakkor pl. az ár meghatározásoknál a piaci hatások összességét is figyelembe kell venni akkor is, ha fáj. Nem lehet cél a kukoricásivatag a sokszínű halastavak helyén! Nem lehet víz, hal, ember emberi jelenlét, beavatkozás és igénybevétel nélkül, nem lehet prioritás a „méregzöld” szemlélet – de a természetvédelmi szempontok eltörlése sem.

Az Erkölc után jöjjön az Erő, folytatta mondandóját Dérer István. A szektor nemzetgazdasági értelemben csak együttesen jelent komoly erőt, és még inkább potenciálisan jelenthet valódi potenciált. (Potenciál: teljesítőképesség; mekkora hatást képes elérni vagy okozni egy személy vagy csoport. Potencia: változásokozó képesség, ami az erő megnyilvánulásának lehetősége: potentia = energia, erő.) A H5 szektor nem elsődlegesen a GDP-hez való hozzájárulásával nyújt jelentős társadalmi szolgáltatást, hanem széles kört érintő rekreációs (többlet-) és ökoszisztéma-szolgáltatásokkal, valamint a vízviszszartartással – ehhez kapcsolódóan a mikroklíma támogatásában betöltött katalizatori szerepével -, figyelemmel az évszá-

zados halászati hagyományokra, továbbá a nemzeti horgászsport jelen sikereire is. [Az ökoszisztéma: a társulás (biocönózis) és az élőhely (biotóp) együttese.]

Az „Egyetértés” témakörben leginkább kérdéseket fogalmazott meg az előadó, a válaszokat pedig közösen kell kidolgozni, jelentette ki Dérer István. Mi a fontosabb: a haltelepítés vagy a halórzés finanszírozása? A vízi élőhely védelme vagy a parti természeti és épített környezet fejlesztése, fenntartása? A „lehetőleg ne kerüljön sokba” szemlélet fenntartása, vagy a mi-



Dérer István főigazgató

nőségi munka, az egyéni érdekeltség, a valós piaci viszonyok bevezetése? A szolgáltató (kínálati) vagy a kereslet alapú szemlélet?

Minden feladat csak összefüggéseivel együtt értelmezhető. Minden hasznos feladat fontos, de nem minden feladat a mi feladatunk - illetve nem csak a mi feladatunk! A feladatok tartós finanszírozása mellett meg kell találni és meg is kell tartani azok mindenkori elvégzőit is, mert nélkülük nem megy. Ez a konklúzió mindegyik kérdéskörre igaz.

Egyetértés: horgászciikk, etetőanyag gyártói és kereskedői kérdések. Mi a fontosabb? A mennyiség vagy a minőség? A távol-keleti olcsóság vagy a hazai gyártás? A halak egészsége vagy az etetőanyag önköltsége? A horgászsport és a sporthorgászat támogatása vagy az „élj a mának szemlélet” fenntartása? Az innováció vagy a késztermék-bevezetés?

Egyetértés: haltermelői szemléletváltási kérdések. Mi a fontosabb? A mennyiség vagy a minőség? A ponty vagy a standard és preferált halfajok? A halak egészsége vagy azok elégsége? A tartós belpiac

vagy a bizonytalan export? Az ökoszisztéma-szolgáltatás vagy az intenzív technológia? A „természet majd megoldja” szemlélet fenntartása vagy a valós piaci, gazdálkodási viszonyok adaptációja?

Egyetértés: oktatási, kutatásfejlesztési szemléletváltási kérdések. Mi a fontosabb? A képzés mennyisége vagy a minősége? Az impakt faktor vagy a gyakorlati felhasználhatóság? A tudományos vagy a gyakorlati nyelvezet? Az igények vagy a források szerinti K+F+I? A szervezeti önállóság vagy a szakmai függetlenség? A belső vagy a külső kommunikáció?

Egyetértés: horgászturisztikai kérdések. A horgászok az egyetlen jelentős (a legnagyobb) társadalmi csoport, akik a tevékenységükhöz szükséges infrastruktúrafejlesztéshez még nem kaptak kiemelt kormányzati támogatást. Mi a fontosabb? A horgászturizmus irányításának meghatározása vagy támogatása? A lemaradások csökkentése vagy a jelen állapot konzerválása? A „tömegigény” vagy a prémium-szegmens? Dérer István zárásul elmondta, hogy reméli, a megközelítésben voltak újdonságok. Véleménye szerint már csak „egy kicsit” kell dolgozni egy olyan egyetértésen, melynek a végrehajtott további reformokból eredeztethető hozadéka a becsületes többség részére erkölcsi és anyagi nyereséget jelent.

Összességként még elhangzott, hogy az „Erkölc, Erő, Egyetértés” egy nagy múltú sportklub (Ferencvárosi Torna Club, FTC) több, mint 120 éves jelmondata, s a szimbólumrendszerének a része. E klub túlélte az elnyomás viharos évtizedeit, majd a pozitív környezeti változásokhoz idomulva, közösségi bázisához alkalmazkodva, annak nagyságát elismertette állami segítséggel egy brand felépítésébe fogott, összefogva mindent, ami a klubbal kapcsolatos lehet. Ilyen az ajándéktárgyaktól a ruházaton át az utazásszervezésig, sok olyan dolog, ami túlmutat a szűkebb értelemben vett labdarúgáson. Van hasonlóság... Mivel nem élhetünk „lila ködben”, erősségeinket és gyengeségeinket is ismerve jól tudjuk, hogy ösztönökre és együttműködésre vagyunk ítélve. A főigazgató tokiói olimpiai bajnokunkat idézte, miszerint „a sikernek ára van”, de gyümölcse is. Elődeink tisztelete, és gyermekeink jövője egyaránt tetteket igényel. Végül megköszönte az eddig elvégzett munkát, és kérte minden érdekelt segítségét a közös tervek megvalósításához. Építsük együtt tovább a jövőt, és javaslom, hogy egy közös küldetési nyilatkozatban mielőbb fogalmazzuk meg, és tegyük közzé céljainkat, vállalásainkat, zárta mondandóját Dérer István.

H. GY.

(Folytatás a 3. oldalról)

Győrffy Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke elmondta, hogy az elmúlt év az együttműködés résztvevőit is tervezhetetlen kihívások elé állította. Az együttműködés eredményességét ennek ellenére is mutatja, hogy az Agrárminisztérium a MA-HAL kezdeményezésére és a NAK támogatásával a koronavírus-járvány okozta külpiaai és belföldi értékesítési nehézségek miatt tavasszal, a felhalmozódott háromnyaras, piaci pontykészletekből 800 millió forint összegű állami intervencióval felvásárlás mellett döntött. A NAK elnöke szerint a MOHOSZ jól teljesítette ezt a komoly logisztikai feladatot, hiszen 18 szállítási napon 324 horgászvízbe 1177 tonna pontyot helyeztek ki.

Németh István beszédéhez kapcsolódva Győrffy Balázs elmondta, hogy társadalmi-közösségi szinten is el kell ismertetni a halastavak által nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokat. A NAK elnöke méltatlannak nevezte, hogy közösségi érdekeket ne közpénzből, hanem magánforrásokból kiteröltetve finanszírozzák. Ez nem korrekt, nem igazságos, ezen változtatni kell, és ebben a kamara partner lesz. A NAK már készített egy tanulmányt, ami alátámasztja az ágazat igényének a jogosságát.

A koronavírus, az aszály és a takarmányok drágulása „megkerülhetetlen problémáforrások”, de nehéz megmondani, hogyan lehet kivédeni a hatásukat. Az elnök szerint az állattenyésztő ágazat egészének az az egyetlen esélye, hogy a felmerült költségeket ilyen vagy olyan formában, de érvényesítsék az átvételi árakban. Jelenleg ugyanis az állattenyésztők finanszírozzák a kiskereskedelmi láncoknak az olcsó hazai fehérjeforrást, ami hosszú távon nem fenntartható.

Szűcs Lajos, a MOHOSZ elnöke először a közös munka eredményeit méltatta.



A lehalászt is megtekinthették a sajtótájékoztató résztvevői

Örömtelnek nevezte, hogy a horgász és a halas szakma együtt tud dolgozni. A két ágazat együttese jelentős gazdasági tényező, hiszen 40-100 milliárd forintra tehető a két szakma által évente megtermelt összeg, és összesen 130-160 ezer hektár vízterülettel foglalkoznak.

A MOHOSZ 1,5-2 ezer társadalmi szervezettel és gazdasági társasággal áll szoros kapcsolatban, amelyek összességében mintegy 7 ezer munkavállalót foglalkoztatnak. Fontos, hogy a halászati ágazat gyenge jövedelemtermelő képességén javítsanak, és ennek érdekében közösen lépnek fel. A halételek népszerűsítése, a halfogyasztás növelése érdekében közös marketing kft.-t alapítottak.

A belpiac stabil kiszolgálása ma már az első helyen áll a halas szakma fontossági sorrendjében, mondta az elnök. Az elmúlt 3 év kevés csapadék a tógazdaságokban nagyon komoly vízhiányt okozott. Úgy véli, „az egész vízmegtartási képességnövelés nemzetstratégiai kérdéssé válik”.

Idén biztosítva van a horgászscélú halkihelyezés, és az is, hogy a karácsonyi asztalokra jó minőségű magyar halból készült ételeket tálaljanak a családok.

A haltelepítések zavartalan lebonyolítása érdekében a MOHOSZ pályázatot írt ki a tagságának, amelynek keretében 100-120 millió forint összeggel támogatják a halat telepítő horgászszervezeteket. Ez akár 50, sőt, esetenként 100 százalékos halártámogatást is jelenthet.

A sajtótájékoztató végén Németh István megerősítette, hogy karácsonykor lesz elegendő jó minőségű magyar hal a piacon, és hogy ősszel minden horgászszervezet pontyigényét ki tudják elégíteni. Az idei év agrometeorológiai anomáliából adódóan süllyedő és csukából a tervezettnél kevesebb lesz, de mivel a MA-HAL tagjai önként korlátozták az exportot, ezekből a halfajokból is lesz idehaza kellő mennyiség.

Szabó József végül azt kérte a jelen lévő elnököktől, hogy lépjenek annak érdekében, hogy a Magyar Államkincstár elismerje mezőgazdasági árbevételként a halászat árbevételét, mert jelenleg nem teszi. Ez megnehezíti a pályázatokon való részvételt, ugyanis a pályázatokból kizárják azokat a cégeket, amelyek árbevételében a halászati bevétel a meghatározó, és nem a mezőgazdasági.

- HAJTUN -

## Ismét szavazhatunk az év halára

Most is közönségsvavazás dönti el, hogy mi lesz a következő év hala. Az akció célja, mint eddig is, őshonos halaink népszerűsítése. Szavazni a Magyar Haltani Társaság honlapján lehet ([http://haltanitarsasag.hu/azevhala\\_hu.php](http://haltanitarsasag.hu/azevhala_hu.php)).

Egyik jelöltünk a hazánkban szinte mindenfelé megtalálható *bodorka*. Narancsvörös szeme és hasonló színű úszói alapján nem nehéz felismerni, de a vörösszárnyú keszeggel könnyen összekeverhető, ha nem figyelünk rá, hogy utóbbinak a hátúszója sokkal hátrébb

kezdődik a hasúszó tövével. Elsősorban az álló- és a lassan áramló vizeket kedveli. Növekedése lassú, de a kisebbekből is nagyon finom, ropogós sült hal készíthető.

A másik jelölt a nagyobb folyóink dévén zónájára jellemző *bagolykeszeg*. Nevét nagy szeméről és a bagolycsórhöz hasonlóan lekerekített orráról kapta. A keszegfélék közül ennek a leghosszabb a farokalatti úszója. Hozzá hasonlóval csak a laposkeszeg rendelkezik, de míg annak felső állású a szája, ennek alsó állású. A bagolykeszeg áramlaskedvelő faj.

Jól fejlett példányai elérik a 25-30 centit, a húsa ízletes.

Harmadik jelöltünk a védett *széles durbincs*, melyet 1974-ben írtak le a Dunából. A vágódurbinccsal ellentétben kissé meredekebben emelkedik a tarkója, kimerevített hátúszójának a vége derékszögben éri el a faroknyelet, és testén a kis barna foltocskák többnyire szabálytalan harántsávokba rendeződnek. Áramlaskedvelő faj, természetvédelmi értéke példányonként 5000 Ft.

A Magyar Haltani Társaság várja a halbarátok szavazatait.